

# Dopisi.

## Poziv prijateljem „Narodne Sloge“.

z ozirom na zelo nekateri sojudnikov, naj bi se pritegnilo v ožji krog sodelavcev in v konzorcij lističim več članov, sklicuje podpisani izdajatelj lista tozadenvno anketo vseh, ki so voljni dejansko sodelovati pri razširjenju lista, ki si je priboril že lepo število naročnikov. — Tozadenvni razgovor se bo vršil v sredo, dne 17. t.m. ob 20. uri zvečer v posebni sobi gostilne Mahorič. Posebnih povabil ne bomo razpošljali.

Nacestvo Ptujiske tiskarne. —

OPOZORILO. — Dotičnik, ki je prošlega meseča kupil knjigo „Weltgeschichte“ se naproša da se osebno javi v naši upravi. Vse informacije zadeva je važna. —

TURSKI VRH-ZAVRCE. — Prijatelj našega lista veleposestnik g. Guido Neumann iz Turškega vrha se je dne 6. t.m. poročil na Dunaju z gdc. Jerico Joštovo iz Dunaja. K srečni življenski zvezzi čestitamo mi, kakor vsi znanci kar najtoreje ter želimo mnogo sreče in blagoslova. —

I JUDSKA SAMOPOMOC' Maritor naznanja vsem našim cenj. članom kakor vsemu cenj. občinstvu, da ni v nobeni zvezi s podpornimi društvami. Vzajemna samopomoč' v Ljubljani in Kmečka eksportna zadruga' v Mariboru. Naše poslovanje je bilo revidirano meseča oktobra 1931 od inšpektorja ministerstva za trgovino in industrijo v Beogradu, ki je našel isto popolnoma v redu; radi tega prosimo za nadaljnjo zaupanje kakor dosedaj. —

JUROVCI. — Krvav potek Kurentovega slavlja. Ze od nekdaj so maščevalci izbrali za svojo „beso“ (t.i. osvetlo) praznik maškar. Vse je takrat v krinkah in tako „junaško“ maščevanje se marsikdaj — posreči, seveda v žalostnem pomenu besede. Tako je bilo tudi pri nas. Posestnikov sin Franc Vindiš se je našel. Pod zaščito mraka ga je napadel trop pričasnih maškar. Nesrečnik je zadobil 7 težkih ran z nožem v glavo. Kmalu po zadobljenih poškodbah je izdihnil, predno so mu mogli nuditi pravo pomoč. Pretresajoč do-

godek je pač dovolj glasen opomin, kam vodi srčna surovost. Napadalcem so že na sledu. —

PTUJ. — (Cudna, nekaznovana razvada.) Kljub svarilnim napisom, da je strogo prepovedano in kaznjivo, po pešpotih kolesarji in goniti živino — se vrši po pešpotih in pločnikih sredi mesta in v mestu samim, da o periferiji ne govorimo zelo „živahen“ promet, ki sili pešce, da se kavalirsko umikajo kravam, kolesarjem in motociklistom. Prosimo odpomoči v okviru izvajanja cestnopočitiskih predpisov, sicer so svarilni napisi popolnoma iluzorni oz. nepotrebni. Menda pa ni v interesu poklicnih činiteljev, da bi opisani nedostatek ostal neodpravljen in da bi v izvajaju cestnopočitiskih predpisov ne vladala anarhija. —

IZ SREDISCA nam pišejo: — Ker smo že začeli, moramo tudi nadaljevati. Zadnjič sem Središče opikal malo z moralne strani, a danes bi si bilo dobro ogledati središko posojilnico, to impozantno stavbo, radi katere je zalovalo Središče devet far naokoli. — Na starodavnem, asfaltiranem „Placi“ so si središki „teteci“ zamislili svojo palaco, v katero bodo shranjevali svoje dolgove. Res, gradili so jo kakor „Noe“ barko, a končno so jo vendar spravili pod streho. Streha je malo prevelika, pa kaj zato? Marsikateri elegantni gospod ima malo preveliki klobuk, ker se boji, da mu ne bi glava narastla in bi zaradi tega postal klobuk premajhen. Tako so mislili tudi središki „teteci“. Ko bo več denarja, jo lahko razrinejo, kakor slavni Veržejci svojo cerkev. Les in strešna opeka se sicer ne data raztegniti, zato pa so naredili streho že sedaj večjo. Po velikem, do kolena segajočem blatu prideš do mramornatih stopnic in od tam v notranjost. Na lev je Posojilnica, a na desni pošta. Najprej sem si hotel ogledati prostore Posojilnice, pa so mi jo gospod „pisatelj“ pred nosom zaklenili. Bojijo se sigurno, da jim ne bi odnesel kako dolžno pismo. Ker v Posojilnico nisem mogel, stopim na pošto. Vse je tako, kakor v apoteki. Tu tudi ne dobim potrebnih mi informacij. Prvo nadstropje, oziroma podstrešje bo baje vzela v načem žandarmerija, da bo tako denar in vrednostni papir v večji varnosti. —

(Dalje prihodnjic)

ORMOZ. — Ormožki čuk piše o pogovoru ormožkih in okoliških čukih na Šašenski dan, ko so prebrali „Ormožko oso“, Enoglasna sodba, da „Osa“ bolje rečeno nje vsebina ni vredna D 10., kakor so jo prodajali za komad. Zelo žalostno spričevalo si je dala po svojih avtorjih z gavnimi glavami brez možgan. Zakaj pa se ni opikala prav pošteno, ko ji mozoli rastejo in se jih nabirajo tam na spodnjem koncu kjer migata z brado in z dolgimi kocinami? Zakaj vedno irči proti reumatičnemu zavodu mimo občinske hiše in mimo železobetonskih utrd? Sam sršen z družico vred se ne ženira, ko dnevno pasira lepo tlakovano cesto tam pri rotovzu in se občani radovedno sprašujejo: „Ah kam gospod gre tvoja pot? Patron z lilio v roki se sprašuje, kdaj priteče reka „Jordan“ mimo nas, da nas opere podedovanih grehov? Naše zlate kumice pa ni in je ti, ker je osa pičila! General Freiday je čuk vseh čukov v celem ormožkem okolišu. — vsaki okoliški vasi obstaja tako čukovsko gnezdo z mladimi in stariimi čukcemi, ki vse pozabljejo kar na lačni želodec, osobito mestne ose dišijo čukom prav dobro, dočim sršenom iz Ormoža zamašijo gobec s hrenom, kislim zeljem in krajskimi klobasami. Slavni propagator in govornik vseh partij, zastopnik ormožkega parlamenta itd. se zna, da vse le začasno, je trajno bolan in umira. Zavaruje naj ga „Osa“ pri „Eksportni“ v Mariboru za posmrtnino, ki naj služi v dobro osinega uredništva v izogib beračenja za „Oso“. Naš župan, kaj Osi mar je mož na svojem mestu? Oj zvoni zvoni naš rotovski zvon! Nikar ne zvoni „Osi“. Ni vredna zvonenja, še manj parlaže žarenja. Sršen, osa, tak, tak, tak, v kjablvirtlu Vaš je znak, tam se ose zbirajo čebelje strd pobirajo, strd od daleč vohajo, od strdi le živijo! In od tega kar drugi pridobjijo! Živijo slava na ormožka „Osa“. —

### Listneai uredništva.

N. Paluc — Maribor: Radi aktualnosti čanka bomo istega priobčili prihodnjic v celoti. Prosimo še več in — pravočasno.

Mnogim iz Ptuja: — Na imenovanem sčodu je bil po naših informacijah zastopnik kompetentne oblasti. Ako se je nekaterim zabranil vstop k zborovanju, četudi so zastopniki obrtnikov

### VL POGLAVJE.

Rokovnjaški poglavarski: Dondež je izpolnil svojo grožnjo — „Grbastega Lukeža“ so našli seljani v podgoriških brdih obešenega.

Naslednjo jutro, ko je „grbasti Lukež“ vstal iz dobre postelje v graščinski sobani, je kajpak šel graščaku voščit dobro jutro. A ta je bil seveda zelo slabe volje, — tako slab, da jo je možitelj kar popihal, kajti v kratkem je vse zvedel!

Ko je Lukež koračil po Šamotni gozdni poti, se je plašno oziral na vse plati, od koder bodo ti vražji rokovnjači planili nanj. Razburjeno sreco se mu je sele umirilo, ko je prišel ven iz gozda, pa zagledal pred seboj Moravče. Prav hitro je stopal proti vasi; nekaj še zavoljo strahu, a nekaj pa tudi zaradi tege, ker je bil že potreben zajtrka.

Sele tik pred vaso se je srečal z neko staro žensko. Znova je postal Lukež nemiren, kajti kot vsi drugi, je bil tudi on tega prepričanja, da prvo južno gretanje z žensko pomeni gotovo nesrečo.

Sklenil je torej, da si bo privoščil jedila in pijace kolikor bo pač zmogel. Kajti misil si je: Vse tako izeda, da ne bo več došlo trave tlačil po tej božji zemlji.

prišii kot delegati, je to zadeva posameznika, ki se je morda v svoji gorečnosti — prenagril. Pestra tvarina za Čuka je shranjena za posebno pri iko. Tančkočutnost gotovih, ki sicer uganjajo kozarije, je res postno — ganljivo spoznanje. Vse pride na vrsto. —

Dav. Z. Maribor. — Prisreča hvala za poslano! Vse bo po inočnosti objavljeno. Tudi nasveti so dobrni. — X. T. Maribor. Prihodnjic.

Z. — Ptuj: Vemo za to ježo. To je posledica pustnega mačka. Ako se kdo ne more znesti nad svojim „komandirjem“ v krilu doma, se pač razkorači tam, kjer se čuti varnega. Končno pa veljaj tudi tu pravilo: „Kaj nas briga, če osel riga!“

Gospodarjem: — Na splošno željo smo otvorili poseben oddelek, v katerem se bodo obravnavale samo gospodarske zadeve — sprti. Čim bo list imel večji obseg, bomo tudi lahko več pisali. Prosimo potrpljenja. —

Humoristi: Potrpite malo! Stariščaš ne rabimo, ker so stokrat prežvečene. Porabili bomo vse, kar se porabiti da v posebni prilogi. Isto velja za dospilike „Čuka“. —

Kritikaster: — Urednik pri listu urejuje vso tvariščo; ni pa pooblaščen, da vsako neumnošť priobči, kakor si kdaj želi. Bolj jasno ne moremo povedati tistim, ki nočejo razumeti! —

I. Kočar — Prevoje: Prepozno. Prihodnjic pride.

## Čuk piše ...

Težko je čuku razumeti, kako čudovito nezne živce imajo Ptujčani. Bogvezakaj jim to preklicano frfotanje in skovikanje čukove družine gre tako na živce! Ali so ostri kluni čukcov temu krviti ali pa v nočne skrivnosti prodajoči oči pripadnikov čukovega in sovinskega rodu? Ugankja, hujša od babilanske zares! Ako najde kateri od tovarišev, kako nekdo frfota čez plot, ali more kaj zato, da obvisi na ograji kosi hlač ali ženskega krila? In ako izve kdo izmed nas za kak skrivosten sestanek, vendar ne more biti greh, ako to poroča glavarju svoje družine, ki ima že toliko tujih grehov „molčanja k grehu bližnjega na vesti, da je že kar plesast postal. In ako najdejo v Ptuju ali drugod kako žalostno znamenitost bodisi

A. Stražar:

## Zatajení sín.

Pripovest iz časa tlačanstva.

(Enajsto nadaljevanje.)

V kratkem času sta se že vrnila skrbnik in Peterček nazaj. Dondež je vzel svete cekine, a ob slovesu je še smeje rekel:

„Vražji kum; le obišči še nas, a to si zapomni, vsak obisk te stane 100 cekinov!“

Nato so se pa razšli vsak na svojo plat.

—

V družbi svoje ljubljene Angelice matere in njenega očeta Zlatarja je hodil Peterček proti svojemu ljubljenemu domačemu kraju, kjer je užival svojo brezkrbno otroško mladost, v Zahrib. Ravno na večer so prišli do ljubke domače cerkvice na hribčku sv. Marjetje. Solze radosti in veselja so stonile fantu v oči, ko je znova po treh letih dolil v nižavi zazrl svojo tako ljubljeno vas!

Obedve — mati in Angelica sta razumeli fantovo radost; prva je spregovorila mati:

„Ljubi moj sin — ali ni lepo tu?“

Peterček se nasloni na svojo matter pa spregovori: „Da, da mamica, marsikateremu se ždi domači kraj najlepši; — a poglejte tja, tam je tisti, za me črni oblak — reberski grad; kjer živi „tisti“, zavoljo katerega sem šel z doma.“

Na te besede pa se tako oglaša Angelica:

„Peterček, Iepo te prosim, nehaj že o tem zavoljo mene, ako sine le količaj ljubiš — to vem, da me; a ne žali tudi svoje dobre mamice; ne žali jo, lepo te prosim!“

Dekle se zajoka in nasloni na Peterčka; — to ga tako v srce pretrese, da tudi njemu znova pridejo solze v oči; šele črez čas zamore spregovoriti:

Ljubljena moja Angelica, ne jokaj! Zavoljo tebe naj bode vse to pozabljeno — pozabljeno za vedno!“

Vsi skupaj so nato občudovali večerni zahod solnca, ko je zlata večerna zarja zlatila one divne gorenjske

hribe pa kamniške planine. Ravno z mrakom pa so vsi srečni šli niz dolini po stezici v zahribško vas.

### VL POGLAVJE.

Rokovnjaški poglavarski: Dondež je izpolnil svojo grožnjo — „Grbastega Lukeža“ so našli seljani v podgoriških brdih obešenega.

Naslednjo jutro, ko je „grbasti Lukež“ vstal iz dobre postelje v graščinski sobani, je kajpak šel graščaku voščit dobro jutro. A ta je bil seveda zelo slab volje, — tako slab, da jo je možitelj kar popihal, kajti v kratkem je vse zvedel!

Ko je Lukež koračil po Šamotni gozdni poti, se je plašno oziral na vse plati, od koder bodo ti vražji rokovnjači planili nanj. Razburjeno sreco se mu je sele umirilo, ko je prišel ven iz gozda, pa zagledal pred seboj Moravče. Prav hitro je stopal proti vasi; nekaj še zavoljo strahu, a nekaj pa tudi zaradi tege, ker je bil že potreben zajtrka.

Sele tik pred vaso se je srečal z neko staro žensko. Znova je postal Lukež nemiren, kajti kot vsi drugi, je bil tudi on tega prepričanja, da prvo južno gretanje z žensko pomeni gotovo nesrečo.

Sklenil je torej, da si bo privoščil jedila in pijace kolikor bo pač zmogel. Kajti misil si je: Vse tako izeda, da ne bo več došlo trave tlačil po tej božji zemlji.

Vsi pivci ki so bili v znani „Jančovi“ gostilni, pa dobro poznali možičljiva, kako je skop, so se mu na vso moč čudili, da je tako na hitro meričo za meričo pil vino.

Eden izmed pivcev mu je smerje rekел:

„Hej, hej, Lukež, kaj pa danes tebe drži za vrat? Ali si našel zaklad; če tega ne, se pa gočovo ženiš; kajne, da bo fako?“

Na te besede pa ne odgovori Lukež nič drugega kot:

„Hej — ti krčmar Janček! Pridi bližje in poslušaj! Vsem kar jih danes piju je tu, na moj račun vina na mize!“

Na te Lukeževe besede so se šele čudili vsi.

Pri tem popivanju je tako minus dan; prav vsi še bili že pijani, a Lukežu pa se je že sklonila glava na mizo in je dremal.

Gostje so omašovali včfajali, pa polagoma odhajali na svoje domove.

Krčmar pa je pograbil Lukeža in ga kot otroka nesel na klop, k peči; spal je dalje.

V tem pa je prišel novi gost, pa zahteval polič vina. Krčmar si je pazno ogledoval tega pivca; ki je bil dobro blečen, kot kak kupčevalec.

Prišedel je k njemu, pa ga vprašal:

„Dalje prihodnjic.“

v salonu, v gozdu ali na cesti ali more kaj čuk zato, da se tako dejstvo ne da spraviti s sveta? — Zadnjič enkrat sem zafrotal v svrhu kontroje svoje družine, hoteč se prepričati, če se lepo obnaša. In glej spaka! Ali prav čujem? Pod menoj, od mene neopažena sta se pogovarjala dva „špispurgarja“ — pol nemško, pol slovensko, divno izmenično. Joj kako sta udrihalo po politiki in Japonih, ki Kitajcem ne dajo miru. Svetovno krizo pa je zakrivil „dieser verdammt Cuk“. Tedaj pa me je minula molčeča potrpežljivost in sem se oglasil, frčotajoč tik nad preplašeno dvojico: „U-u-hhuuu!“ Kako sta se reveža vstrašila! Kar zasmijila sta se gni, ko sta ležala na oledenelih tleh starorimske ceste... — Ostali člani moje družine so mi referirali take čudne stvari, katerih ne smem v resnem postnem času dati na svetlo. Kako pa so razni se o Pustu se zmenili s Kurentom, da rešijo „toto krizo“, pa itak veste. — Ormožki čuk tako pametno piše, da sem ga dal med dopise, takisto tudi središkega „Sršena.“ — Zdaj pa čujte na kratko poročila od drugod. —

## Iz Levanjeev

je priatel vrbanjski čukec in mu med nedolžnim smehom pripovedoval sledoč ljubezensko zgodbo: „Vrablov Franci in njegov prijatelj Juža sta prišla vabit. Serugov stric Zepa so se zaradi naenkrat: „Ta pa je Šepa, prešmentani čuk! — Ž grabljami skočil stric je na Juža „horuk“ in Juža po luftu sfrči in bližu štale odleti... Žepov Juža, ki od Néžike trpi, da čudna boščina mu krog srca brni, in ne je usmíljen, ker že ve, kaj zmora žalostno žrce... Zdaj pa Juža, Žepov zet in Juža, Žepov sin (Nr. I. und II.) sklenili so na jazo pravo lepo zvezo. — Četagi je v ljubezni bila kriza, vzela sta se Juža in pt. Liz. Zdaj fara celo je vesela, samo stric Serugov Zepa, čez krizo zdaj načrti sklep. Nikar se shubi striček krize nječ ne boj, saj vsi te manjo radi in čutimo s teboj! — Ker so grablje skoro v mene priletele, so sovka me v varstvo vzele. Tam se potepal sem do pepečnične sredbe, za fašenk zvedel za razne sem vročanske zmede! — Pa ko je nekaj čekal o gozdovih, lojtah, dimnikih, težtru, pleju, sem ga piknil paglavca po kljunu, da se je milo razjokal. — Drugič moram sircati sam v tiste bele kraje, da bom videl, kaj je resnica na vsem!

(Drugi naj potrpijo do prihodnič!)

## Konec tarnanja o krizi v prašičereji!

## Ceno prašičem odločuje:

Previdna reja, t.j., da se zredijo in ne obolijo!

To dosežete, ako dodnete k krmi vsaj dvakrat tedensko oblastveno preizkušeni

## MASTELIN'

ki se dobi v vseh trgovinah po  
**Din 3.— in 6.—.**

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogu

**A. KOSEC — Maribor, Tezno.**

V Ptiju se dobi „Mastelin“  
v trgovini

**ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.**

## Ljudska samopomoč v Mariboru

n a z n a j a vsem našim cenj. članom kakor vsemu cenj. občinstvu, da ni v nobeni zvezi s podpornimi društvi

„Vzajemna samopomoč“  
v Ljubljani

in

„Kmetijska eksportna  
zadruga“  
v Mariboru.

Naše poslovanje je bilo revidirano meseca oktobra 1931 od inšpektorja ministrstva za trgovino in industrijo v Beogradu, ki je našel isto popolnoma v redu, radi tega prosimo za nadaljnjo zaupanje kakor dosedaj.



## Obilno trgatev in sladkejše grozdje

dosežete z uporabo

## NITROFOSKALA Ruše.

### Dvo do trisobno stanovanje

po možnosti v bližini kočodvora išče za tako; ali pozneje fina uradniški družina brez otrok. Ponudbe na upravo lista pod „Mirni stanovaleci.“

Kdo oglašuje, napreduje!

## Autošpedicija

## PTUJ

—Gostilna Zupančič—

# PTUJSKA TISKARNA

registrovana zadruga z omejeno zavezo

## v Ptiju

Merkantilna tiskarna  
Knjigotiskarna Stereotipija  
Knjigoveznica

IZDELUJE: Vsakovrstne tiskovine, uradne, društvene in zasebne, časopise, brošure, knjige ter sploh vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela v eno- ali večbarvnem tisku, hitro, okusno in moderno po zelo kulantnih cenah.

Prepričajte se  
o solidni in točni  
postrežbi!



## Franc Simonič

vozi in prevzame za prevoz vsakovrstno blago dnevno  
Ptuj—Maribor in obratno. Cene solidne, postrežba točna!

## Neveste-pozor!

Dobrostoječ samski obrtnik, soliddnega življenja želi v svrhu ženitve resnega znanja z nevesto, ki ima primereno premoženje. Vdove brez otrok niso izključene. Samo resne ponudbe s sliko je poslati na Upravo pod naslovom „VELIKONOČNA SRČA“



## MED

ajdovec, domači pridelek  
dobite kg po 15 din. pri

Franc Kajnč  
menjalnica

## BUDINA-PTUJ



Tivar-obleke  
samoprodaja  
V. RIBIČ — PTUJ

## POZOR!

Poceni vožnje!

Priporoča se za lahke in težke  
vožnje vsem prebivalcem Ptuja  
po najnižjih cenah!

ANA TERBUC

v Čučkovih hiši.